

העור והרוטב פרק תשיעי חז"ל

עולת

העוף לרבי אלעזר בר' שמעון לגזור. וא"ח ומאי קמיה
שאני האם דגוזית הכתוב הוא שלא להבדיל וי"ל דמשמע
ללא מלרין אלא רוב מלומס ולהכי פריך לגזור וה"ל לאלרוכי רוב
הכרחא לעינים: **אבר** שייך בה כדי מעטרת לא. בפרק דס
חזקת (נחמס דף ז'ה) אמרינן אפילו
שייך בה כדי מעטרת אע"פ שמה אלא
מדרכין: **ר"א** שט אלא טלית אבל
עור חלים ור' יוחנן אמר אפילו עור
נמי לא חלים. גראה (ג) דר' יוחנן לא
כגי בעור כדי מעטרת כמו בטלית
אלא כל אחד למאי דהכיב לגבי דריה
כגי וכרץ בעור ה' פל ה' וההתא
פריך שפיר בסמוך כי אמעט ליה מה'
טפחים סהור (ג) דלי בעור נמי כגי
לרבי יוחנן כדי מעטרת לא יתישב
בסמוך דלי כדי מעטרת פחות מה'
כמו שמשמע באיכה דאמרי הקשה ליה
לר' יוחנן אמאי סהור כי ממעט ליה
מה וחס הוא יוכר מה' כשז בו נמי
ה' אמאי קמחא הא לין בו כדי מעטרת
ומיהו יש ליישב דלהא לישגא כגי לר'
יוחנן בעור כהשיבות מעטרת שהיא
פחות מה' כדמשמע לקמן והא
דקאמר (ד) ובי ממעט ליה מה' סהור
אע"פ שיש בו כדי מעטרת כגון דקא
כפי ליה למשכז זכ דלאמר לקמן
לר"ל אבל לאיכה דאמרי לרבי יוחנן
ודאי כפי ה' : (לעיל)

עולם העוף לרבי אלעזר ברבי שמעון. דאמר (בהשואת) כפי'ק
(לשיל דף כה). רוב טנים דוקא ואסור למטק כל הפנים דגומר מחמת
דכתב ביה ל"ה יבדיל הכי 8ן שריק הכי ליגזור דילמח לא אחי
למעטרת רובא: **במחלה דרבנן**. שהיה המפשיט קמח קומחה
דרבנן כגון הכן 8ן דבני שמה עגרי
דכר (שנה דף ק"ג) הבא רשאו וחובו
במים שאובים ובהמה זו קדשים היא
ואם נגע בה קמחה מדרבנן הלכך
לא מחמתין בה כולי האי: **פינח**
קמח במחלה. פהר במחלה **במחלה**
דאורייתא היא. דהא מחמתין בין
במחלה בין בטמאה קמחי 8ן והלא
טהורה לענין הכנסת קומחה לקבלה
מן המפשיט, והלא קמחה לענין הולאה
קומחה שקמחה היא את המפשיט
הראשון 7ן הנוגע בכדי אחיה ולסאר
את השני המפשיט מכדי אחיה וחליך
ולא נגע בשני והכל ליגזור דהא כל
בהמה קמחה נכלה היא אפי' חפשה
וקומחה דאורייתא: **בפרפה**. היא
קמחה דמחאי' לאו בהמה קמחה אלא
בהמה טהורה פרפה ומטה והיא
קמחאה חס טעם בה כדמפרס ואיכ
מפשיט במחלה. כלומר חס של
מקדשין היא: **שליש**. אין נוחן
להפשיט: **כולו**. חבור ואפילו יוכר
מכדי אחיה 8ן הנוגע במפשיט קמח
מדנקט שליט קמחה מקום דקשים
להפשיט אצל גמל לתאופ' פ' שפוחת
דאורייתא היא שיפור הפשטה בכדי
אחיה ולא גורמין 8ן תוס' (מחמת קמחי
לא אחי לנטבד שיטורא: לא פמח
הא בגמל. ביומר מכדי אחיה חס
חבור, אלא הכ דיקא דדייקין למשטי
גמל, חבור הולא הוא דדייקין וכה
קאמר שקדים הוא דעד שיפשיט את
לול אכל גמל שהפשיט עד הולא
אע"פ חבור ובמפשיט לתמח ובמרגיל
קאי, ולפולס לשיטת אף ביומר מקדי
אחיה קמח גזרין 8ן בהמה קמחה
הואיל וקומחה דאורייתא: **ור' יוחנן**
בן ערי היא. דאמר במחאי' איש חבור
והכל ליכא למיגור מידי דלמח לא אחי
למעטרת בין הולא דהיכרל טובח
איכה אבל בין פלגא לרובא לא נכחח
מילתא זו וכך בין כדי אחיה (לפחות)
מכדי אחיה: **מפשיט**. סודר ויתחפש
בזכר דכתיב 8ן גבי מיכה (מגילס 8
כ) מתרגמין ואישאני 8ן במעטרתא:
שייך. בההוא מיעוט שלא נקרב כדי
מעטרת חסוב הוא להיות חבור: **לא**
שט. כדי לא שייך אי מילוקא אלא טלית.
דכיון שנקרב בטל שמה דאפי' חור
ותפרה אינה חזרת לקדמותה: **אבל**
שור. שנטמא וסדוק ושייר מקלח:
חלים. חוק הוא ע"י איש מקלח

אמרה
קושיא על דף ג' ע"ג ע"ד
נחמס ט"ו ע"ג כפי' ג' ע"ד
ד"ל

שימה מקובצת
8ן הכי שרי והי
ליכוד: 8ן טקן הקד
ד"ר דר' ג' קני
ותנא סהור לענין
הכנסת: 8ן המפשיט
הראשון שנתעט' סהור
אחיה חליך: 8ן הולא
גזרין יותר מכדי אחיה
משכבוי אורייתא וקמחא
8ן וכן כדי אחיה
לפחות מכדי: כ"ב
טמאה יותר מכדי:
8ן ירוחשש ביומר
ההכי במלכס בני
סיח: 8ן אישויני
במעטרתא: 8ן נכחח
חשוי לינתק מאליו
קפילתי: 8ן חבור
תחלו עשוי כל כפין
קדח והיפולס:
8ן דלמח לא אחי
למעטרת אלא כדי אחיה
חיס:

הגות הב"ח
(6) נמי כי ממעט ליה
ממעט סיחא: (ג) חות'
ד"ס לא שט ור' מלח
דלי יוחנן ור' (ג) בא"י
סהור ור' דלי סהור
וכו': (7) בא"י דקאמר
דדי: (8) ר"ח דלמח
וכי המפשיט הכנסת
היה חוס שחיסם טולה
ממעטת וי"ל:

(למל כה.)

(ממ כ ע"ג)

(למל טו.)

(והכנה ד"ס)

נחמס ג' ע"ד

למל כ"ב ע"ד

ט"ו ע"ד

למל ט"ו ע"ד

*עולת העוף לרבי אלעזר בר' שמעון ליגור
דילמח לא אחי למעכר רוב שנים? א"ל בב
יוסף דקא אמרת גזירה שמא יאמר מבילה
בת יומא עולה, קרעה מוכית עליה, ודקא
אמרת עולת העוף לר' אלעזר בר' שמעון
ליגור, כהנים וזרים הן, פהר מפשיט
בבהמה ובחיה במחלה ובמחלה בדיקה
ובגסה לשטיח כדי אחיה הא יתר מכדי
אחיה סהור, אמאי, ליגור דילמח לא אחי
למעכר אלא כדי אחיה וקא נגע במחאה
וקא מסהרין ליה? אי במחאה דאורייתא
דכי נמי? דהא במאי עסקינן במחאה דרבנן
תינח 'מחא במחורה/טהור במחאה, טמאה
דאורייתא היא? בפרפה, פרפה בת סמויי
היא! אין כדאברה דשמאל? דאמר אברה
דשמאל פרפה ששורמה כמחאה במחור שרי
ה' רבי דוחאי בן יהודה משום ריש
אימר המפשיט בשנייה חבור עד שיפשיט
את כללו הא בגמל אינו חבור? לא תימא הא
בגמל אינו חבור, אלא אימא בעור שעל
הצואר אינו חבור ד' יוחנן בן גורי היא.
*אמר רב תנא משום ריש בר' יוסי
שם אימא שלא שייך בה כדי מעטרת אבל
שייך בה כדי מעטרת חבור אמר ריש לקיש
לא שם אלא מלית אבל עור חלים ובני
יוחנן אמר אפי' עור נמי לא חלים אחרונה
רבי יוחנן לריש לקיש? עור טמא מדרס
חייב עליו לרצועות וסגדלים כיון שנתן
בו איזמל סהור דברי רבי יהודה ותב"א
עד שימעימו מרובשה מפחים? כי ממעיט
ליה (8) מיהא סהור, אמאי, לימא חלים? כי
קאמרי דחלים היכא דקא צדי ליה להדיא,
הביע במקצע ובא לו דרך סביבותיו, מתיב
ר' ירמיה המפשיט בבהמה ובחיה במחורה
ובמחאה בדיקה ובגסה: לשטיח כדי אחיה
הא יתר מכדי אחיה סהור, ואמאי לימא
חלים: תרגמה ר' אבין ראשון ראשון עושה
ניפול מתיב רב יוסף? עור שעל הצואר רבי
יוחנן בן גורי אימר אינו חבור? אמאי הא
חלים וקאי? אמר ליה אבוי אימא סיפא
ותב"א חבור אלא אמר אבוי בשומר
העשוי לנתק מאליו קא מיפלגי: מד סבר
הוי שומר ומד סבר לא הוי שומר מתיב
רבי ירמיה? הגור שנטמא כיגד מסהרין
אורו חלקו לשלשה גזרד את המפילה
עד

וכשחזר ותפרו הרי הוא כבתולה הלכך לא בטל שמו מעליו: **גנתן בו איזמל**. שהחמיל לבטלו סהור ואע"פ שערין יש בגדול חמשה על חמשה
טפחים שהן שיעור למדרס עור כדאמרינן ברכה (דף י"ג) הבגד שלשה על שלשה הסק ר' על ר' הפור ה' על ה' עד שימשיט.
ללא דמי טלית דהאס קודם קריעה היה שמה טלית ועומדת להכנסות ובקריעתה בטל שמה הלכך אף על גב דשיירם בני קבולי
קומחה סהורו מקומחה ראשונה אכל' הלא כל שמה שם עור עליו הלכך עד שיבטלט מכשויט: **כי מיעטו מיהא סהור**. ואע"פ שלא
סדוק טע' אלא בחד מרשאי: **דקא לרי ליה להדיא**. סדוק לחרט או לרחת לרי לישן סדוק כמו גרייה דחייני בפסחים (דף ט) וכמו מיליא
הייחא דמלרי זיק במח' ט"ו (דף ג). **לדך כפייתין**. דהו לא חלים שפיר: **חלים**. מחובר ועומד הוא לבשר: **ראשון ראשון**.
העופשט עשה גיטול הוי כנפרס לגמרי דהא לין שפ' לחור לבשר עוד: **הא חלים וקאי**. דהא לא הופשט וקאמר דאיש חבור
והנוגע בעור כעד הולא איש קמח: **אל' רבי**. ואדומתוס מדרבי יוחנן בן טרי סייעיה מדרבנן: **אלא חמח רבי**. אל' כפייר' 8ן
גלסין דקבלי עמלח הוי חבור והכל עממח משום דלא חלים והוא שטשי לנתק מאליו 8ן ובסומר העשוי לנתק קא מיפלגי דרבנן סברי
אפי' לא כבייל חורס שומר מיניה כל זמן שלא ניחק: **פער**. סחלתו עשוי כלי 8ן (לקדמה ומלגל, וכבחה לקובצו עממחו בזרין
ומדביק מיט סביבו ומעכה וקרי ליה ספילה שמפילה ומחברה לו פלסטר"ח בלע"ו: **תלוקו לששט**. לכלי עלמח מנפנים
דלי לטיס האדול קמח דאיכה רובא: **וגורד את הפפילה**. שדיבק עליו שגס הוא מחברו, ואע"פ שערין הוא עומד, סהור: